

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická/praktická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Gabriela Lhotáková	
Studijní program	B 8206/Výtvarná umění	
Obor/ateliér	8206R102/Multimedia a design/ateliér Design skla	
Forma studia	prezenční	ak.rok 2016/17
Název práce	M9sto, čas, domov	
Oponent práce	Mgr. art. Pavol Macho	

Diplomová práce Gabriely Lhotákové s názvem *Místo, Čas, Domov* mi nedá nevzpomenout si alespoň na základní příslovečná určení místa, času, způsobu a příčiny. Způsob a příčinu v těchto souvislostech zastupuje vzpomínka na dětství, která je v názvu vyjádřena pojmem *Domov*. Autorka se svou pamětí na dětství pracuje jako s trvalou hodnotou, což ji nutí některé vzpomínky vizualizovat formou objektů a instalací. Osobní vzpomínky a prožitky zapadají do aktuálnosti současného trendu nejenom v umění, který rezignuje na zobecňování subjektivního prožitku, právě naopak, každý vyhlašuje jako jedinečný, originální, klíčový bod v životě člověka.

Text je logicky rozčleněn do přehledných kapitol, tematicky vyplývajících ze zvoleného námětu. Příklady umělců, z kterých čerpá autorka svou inspiraci jsou zpracovány dostatečně obsáhle, jasně a s důrazem na hodnotu nebo obdiv, který pro autorku umělec přináší. Tato část teoretické práce je vyvážená racionálně i emotivně, z pohledu objektivního i subjektivního. Subjektivní krátké hodnocení každého autora sleduje realizační - technologickou i obsahovou stránku díla s důrazem na působení světla, instalaci v prostoru, vyvolání atmosféry, zpracování vzpomínek, tvorbu pomocí hry. Oceňuji podrobný odborný rešerš i komentáře ke všem devíti autorům, které autorka zpracovala. Za dostatečné považuji rozsah a uvedení citací z odborných publikací.

Snad je to přílišné rozcitlivění a vcítění se do dětských vzpomínek, které v některých částech textu kapitoly *Dětství* nutí autorku volit slova a věty trochu klišovitá (*dětství je plné neomezeného uvažování, ...byla to doba bezstarostných časů..., uvědomnění si toho, že dobu mého dětství nemohu již nikdy reálně prožít...*) Stylizováním se do dětské role, směřuje text svým výrazem více k deníčku (dívčímu) než bychom v něm hledali literární ambice. Očekával bych, že vedle "dětského" uvažování bude paralelně dominantnější uvažování "dospělé" bez nánosu sentimentu, profesionální zhodnocení své kauzality a způsobu jejího využití prostřednictvím vizuálního díla.

V praktické části mi usnadnilo orientovat se v konceptu diplomové práce několikaleté sledování semestrálních výstupů Gabriely Lhotákové v ateliéru Dizajnu skla a dílo vystavené v Galerii Sýpka. Objekty z minulosti jsou podrobně vysvětleny v písemné části způsobem, který je víc než pouhým opisem. Lhotáková nejenom pro sebe sumarizuje své dosavadní práce, čímž si

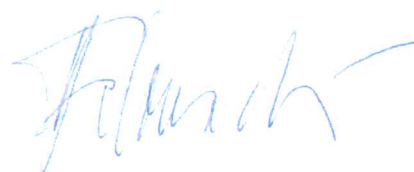
konkretizuje formu nové instalace. Výběr jednotlivých vzpomínkových objektů ponechám bez komentáře s plnou akceptací. Jedna věc je, co je pro nás ze vzpomínek objektivně důležité a druhá věc je, co si naše paměť jako důležité zaznamená. Materiál – mikrotenová fólie a vzduch, který si Lhotáková zvolila pro realizaci diplomové práce plně vyhovuje tomu, co chce sdělit. Jednotlivé objekty, jak jsem měl možnost je vidět v rozpracovaném stavu připomínají vrstvením mikrotenové fólie kromně významu nečitelnosti vzpomínek také stav věcí, nábytku, který je zakrytý, jakoby jeho uživatelé odešli, jakoby všichni z místnosti zmizeli a fólie měla chránit tyto předměty před nánosy prachu, nebo před jejich zničením. Z věcí nezbylo víc než ochranná fólie přibližného tvaru, jakási průsvitná skořápka reagující na pohyb a proudění vzduchu. Tento vnější pohyb by měl být podle podrobného teoretického popisu v diplomové práci umocněn svým vlastním - vnitřním pohybem jednotlivých objektů. Podle konceptu jsou způsoby vnitřního pohybu zvoleny precizně k charakterům atmosféry jednotlivých objektů. Kámen zastupuje jako jediný negativní vzpomínku z dětství a je jako jediný vizualizován několikanásobným zvětšením. Nemohu posoudit jeho finální podobu a způsob instalace, myslím si ale, že jeho nadrozměrnost by mohla působit v určité souvislosti s ostatními objekty téměř reálných rozměrů jako kulisa. Opodstatnění tohoto nebezpečí se dá reálně posoudit až na místě instalace. Také nemohu posoudit, zdali plánovaná “opona – zed” z mikrotenové fólie slouží k podpoře “mizících vzpomínek”, nebo působí jenom jako záclona.

Gabriela Lhotáková si ve své diplomové práci zvolila pracovat s průsvitným materiálem a využít zkušenosti získané v dosavadní práci se sklem. Tento materiál jí umožnil svou průhledností, průsvitností, vrstvením a zatačováním vytvořit sérii objektů směřujících k jednotné instalaci.

Za předpokladu, že se houpačka nehoupá ale rotuje, že stan “levituje”, že kámen nepůsobí jako kulisa a má v sobě znepokojující chvění, navrhuji hodnocení diplomové práce známkou A.

navrhuji A - výborně

V Bratislavě dne 29.05.2017

.....
Podpis oponenta

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------